

ĐẮNG CHINH PHỤC VĨ ĐẠI VÀ QUYỀN NĂNG

 Chúc buổi sáng tốt lành, đến với anh chị em. Một “Lễ Phục Sinh Thật Vui Vẻ” đến với mỗi người trong anh chị em! Đây là một trong những ngày trọng đại nhất, trong sự tưởng nhớ sự sống lại của Chúa chúng ta. Nó là một trong những ngày vĩ đại nhất của lịch sử thế giới. Đó là sự sống lại. Và chúng ta rất vui mừng được có mặt ở đây, sáng nay, vào ngày trọng đại này. Và để nhìn thấy mặt trời mọc, và những bông hoa nở ra trên đất, mọi thứ đều nói về Lễ Phục sinh.

Và bây giờ chúng ta hãy cúi đầu chỉ một lát.

2 Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con đến trong sự Hiện diện của Cha. Và chúng con đang mong đợi Ngài sẽ ban cho chúng con, sáng nay, chỉ một chút phước hạnh thêm nữa từ Thiên đàng, một chút chậm nhẹ của Lễ Phục sinh trong linh hồn chúng con; hầu cho, khi chúng con rời khỏi đây, chúng con có thể nói, như những người đến từ Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nẩy trong chúng ta, vì sự Hiện diện của Ngài sao?” Vì, chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài, và vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

3 Trong sách cuối cùng, chương thứ 28 của Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ, và câu thứ 7, tôi muốn đọc một phân đoạn, khi chúng ta đi vào buổi nhóm này.

Và hãy đi mau, và nói cho môn đồ Ngài hay rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại; và, này, Ngài đi trước các người qua xứ Ga-li-lê; ở đó các người sẽ thấy Ngài: kia, Ta đã bảo các người.

4 Đã có rất nhiều mạng lệnh lớn được ban cho con người và các dân tộc trên trái đất này. Nhưng chưa bao giờ có một mạng lệnh quan trọng nào như vậy được đưa ra như mạng lệnh này, “Hãy nói với các môn đồ của Ngài rằng Ngài đã từ kẻ chết sống lại.” Đó là một đại mạng lệnh. Và cách duy nhất có thể đưa ra điều này, là vì trước tiên, đó phải là một sự chinh phục vĩ đại.

⁵ Đã có người trong thời đại chúng ta, và trong những ngày đã qua, và trong lịch sử vĩ đại của thế giới này, trong những chiến trường rộng lớn, vĩ đại của nó; đã có nhiều kẻ chinh phục vĩ đại, nhiều điều vĩ đại đã được thực hiện cho nhân loại.

⁶ Chẳng hạn, tôi đang nghĩ, khi tôi đi xuống sáng nay, thức dậy sớm, và không có cơ hội học hỏi nhiều. Bởi vì, tôi không biết thật sự phần nào, đêm qua, chúng ta sẽ có ngày hôm nay, giữa mục sư và tôi, trong các buổi nhóm. Nhưng trên con đường đi của tôi, tôi đã chợt nghĩ rằng, sáng nay, sẽ là điều tốt nhất mà tôi biết để nói với dân sự của Ngài, để nhận lấy một sứ điệp. Tôi đã nghĩ về điều này, “Hãy đi nói với các môn đồ của Ngài.” Vậy thì, *các môn đồ* của Ngài là “những đồ đệ” của Ngài. Một *môn đồ* là “một người đi theo.” Và tôi nghĩ đến chủ đề này, về, *Đấng Chinh Phục Vĩ Đại Và Quyền Năng*.

⁷ Và hãy nghĩ xem chúng ta đã có bao nhiêu kẻ chinh phục vĩ đại trên thế giới này, và những điều tuyệt vời mà họ đã làm để tiến xa hơn và tốt đẹp hơn cách sống của con người. Tôi đang nghĩ về Napoleon vĩ đại, trong những ngày của ông ấy, ông ấy không hẳn là một người Pháp, nhưng ông ấy có một cái gì đó trong tâm trí mình. Trước tiên, ông—ông đã coi thường nước Pháp, ông không thích nó. Ông đến từ những hòn đảo. Nhưng ông có một ý tưởng trong đầu, rằng, ngày nào đó ông sẽ chinh phục. Và lý do mà ông đã có những điều này trong đầu, ông phải có điều gì đó để thực hiện.

⁸ Đối với mỗi người, trước khi anh em có thể làm một công việc, anh em phải có một số động cơ, một số sự lựa chọn, điều gì đó mà anh em đang làm, cho một mục đích làm việc, điều gì đó để làm việc.

⁹ Và như tất cả chúng ta đều biết, bằng cách lấy lịch sử của Hitler...hoặc, không phải của Hitler, mà là của—của Napoleon, rằng ông đã đi qua mặt trăng, và bởi sự thay đổi của các vì sao. Ông đã làm việc theo cách đó, và mong đợi; bởi vì một lần ông đã làm như vậy, và ông đã giành được chiến thắng. Và ông đến nước Pháp, và ông trở thành một chiến binh vĩ đại. Ông giết nhiều người, vì họ không đồng ý với ông điều đó. Và ông đã làm sạch toàn bộ đất nước của mình, về bất cứ điều gì chống lại ông. Ông

chỉ cần hoàn toàn xóa sạch nó, bởi vì ông phải có nó theo cách đó. Nếu ông không làm theo cách ấy, sẽ có điều gì đó chống lại ông mọi lúc, và kế hoạch tuyệt vời của ông mà ông đã có trong đầu. Mạng sống của chính ông sẽ bị đe dọa, vì vậy ông phải có toàn bộ vương quốc của mình hoàn hảo nhất như ông có thể có được nó.

¹⁰ Bây giờ tôi đang nghĩ rằng anh chị em đang nghe kịp tôi trong điều này, về Đấng Chinh Phục vĩ đại mà tôi đang nghĩ. Mọi thứ trong Vương quốc của Ngài phải là dành cho Ngài. Đó phải là tâm hồn, linh hồn, và thể xác, dành cho Ngài. Không thể có gì chống lại Ngài. Bất cứ điều gì chống lại Ngài, Ngài sẽ phải gạt bỏ nó. Ngài phải có mọi thứ hoàn toàn dành cho Ngài. Và khi...

¹¹ Napoleon, ông chọn vũ khí, đại bác, súng, súng hỏa mai, kiếm. Và ông đã ra đi với một suy nghĩ này, rằng ông sẽ chinh phục thế giới. Và ông đã thực sự làm được điều đó, ở tuổi ba mươi ba. Khi ông còn trẻ, ông là một người theo chủ nghĩa chống nghiện rượu. Và sự nổi tiếng vĩ đại của ông đã khiến ông trở nên tự phong; và nó làm ông lo lắng, cho đến nỗi ông chết ở tuổi ba mươi ba, một người nghiện rượu. Sự nổi tiếng của ông, ông không thể đứng vững. Và tôi nghĩ về một người đàn ông, mà ở đây, ở tuổi ba mươi ba, đã chinh phục thế giới và chết như một người nghiện rượu, vì danh vọng của mình, và đánh mất chính nguyên tắc mà ông đang đấu tranh cho. Ông là người—ông là một loại người, hoặc, không phải một loại người, tôi muốn nói, nhưng ông là công cụ của ma quỷ. Và cố gắng chống lại thế giới, và ông đã thất bại, ở tuổi ba mươi ba.

¹² Nhưng, ồ, Chiến Binh vĩ đại, quyền năng này mà tôi đang nói đến, ở tuổi ba mươi ba, đã chinh phục mọi thứ trên đất và trong—trong địa ngục. Ở tuổi ba mươi, một Đấng Chinh Phục vĩ đại và quyền năng!

¹³ Tôi đang nghĩ về những trận chiến lớn đã diễn ra trên chiến trường. Chúng ta biết, để kết thúc với Napoleon, mà ông ấy kết thúc cuộc đời ở Waterloo. Cách đây không lâu, thật là đặc ân của tôi, được xem những bức ảnh bắt chước làm từ tàn tích của chiến xa của ông, về những người kỵ mã và về con người ấy, về cách họ đã nằm trên chiến trường. Và những cỗ xe chồng chất lên nhau,

bánh xe bị gãy, lao thẳng vào vùng đồng bằng, nơi tạo ra màn trình diễn tuyệt vời này.

¹⁴ Và điều đó thật tương phản: để ý đến con người đó ở tuổi ba mươi ba, và nổi ô nhục đang nằm ở đó trong sự tưởng nhớ về trận chiến và sự chinh phục vĩ đại của ông; và rồi đi đến Giê-ru-sa-lem, và nhìn vào một ngôi mộ trống, như một sự tưởng nhớ về Đấng Chinh Phục vĩ đại và quyền năng.

¹⁵ Bằng cách nào đó khác, có điều gì đó trong việc chinh phục. Nếu chúng ta có điều gì đó mà chúng ta đang chiến đấu, nếu cơ thể chúng ta có một căn bệnh, và chúng ta đang chiến đấu giữa cái chết và sự sống, thì đó là một chiến thắng khi chúng ta thấy nó được chinh phục. Nếu chúng ta đang đấu tranh vì một thói quen tuyệt vời nào đó, hoặc một số điều gì đó lớn lao đang vây hãm chúng ta, khi cuối cùng ngọn cờ vĩ đại vẫy gọi và chúng ta đã chinh phục được nó; thật là cảm giác tuyệt vời mà nó mang lại cho chúng ta, bên trong chúng ta, vì chúng ta có thể trở thành một kẻ chinh phục.

¹⁶ Bây giờ tôi đang nghĩ về trận chiến cuối cùng, và làm thế nào khi Hitler đã chiếm Warsaw. Và những người Đức nghĩ rằng đó có thể là một trong những chiến thắng vĩ đại nhất, bởi vì chủ tướng vĩ đại của họ, Adolf Hitler, đã cùng lúc đánh chìm mọi thứ ở Warsaw, phá đổ những cây cầu, và cây cầu vĩ đại đã sụp đổ. Các tờ báo đã đầy ắp những bức ảnh tuyệt vời về sự sụp đổ của cây cầu. Người Đức diễu hành qua đường phố, và họ đánh trống và họ thổi còi, và hàng ngàn chiếc máy bay bay lướt trên ông, khi ông giành được chiến thắng vĩ đại đầu tiên của mình. Bố trí giống như Alexander Đại đế, hay Napoleon, chinh phục thế giới, nhưng ông đã thành công ở đâu? Trong ô nhục. Chắc chắn, ông ta đã vậy.

¹⁷ Tôi có thể nhớ khi họ xây Đèo Burma vĩ đại. Phải có...nếu họ vượt qua ngọn núi đó. Một số chàng trai đang ngồi ở đây sáng nay, có lẽ, đã vượt qua con đèo vĩ đại này. Đó là một công tác tuyệt vời! Bao nhiêu công việc thực sự đã thực hiện, và thật họ đã làm một công việc chân chính! Và tốn bao nhiêu tiền để xây dựng Đèo Burma đó, hàng triệu đô la! Những chàng trai đã mất mạng, khi làm như vậy! Nhưng cuối cùng, và sau một thời gian,

khi quãng đường cuối cùng đã xong, và khi con đèo đã hoàn thành, biết bao tiếng hò reo chiến thắng vang lên từ mọi người! Họ đã có một con đèo mà họ có thể vượt qua những ngọn núi, để giành lấy chiến thắng.

¹⁸ Tôi đang nghĩ về một sự thành công khác, mà ngày nọ nó phải trả giá bằng mạng sống Chúa phước hạnh của chúng ta. Nó không chỉ là một con đường trên đất, mà nó còn là một xa lộ được gọi là “đường cái thánh khiết,” nơi những kẻ ô uế không được đi qua, mà chỉ những ai được gọi. Chỉ những ai ở phía mà Ngài đang ở, mới được đi qua đường cái này.

¹⁹ Chiến công vang dội đã giành được. Nhiều người trong chúng ta ngày nay có thể nhớ rất rõ về Chiến tranh Thế giới thứ Nhất. Tôi nhớ khi tôi chỉ là một cậu bé, tôi có thể nghe thấy tiếng huýt sáo; và ngay cả những người nông dân, trên cánh đồng, dừng ngựa của họ, và vẫy mũ của họ. Họ la hét. Họ hô lớn. Chuyện gì đã xảy ra? Chiến tranh đã kết thúc. Chiến thắng đã giành được. Nên kinh tế vĩ đại mà chúng ta đấu tranh, cuối cùng chúng ta đã giành được chiến thắng.

²⁰ Tôi đang nghĩ về cuộc chiến tranh thế giới vừa qua này. Tôi sống ngay bên kia đường. Và khi tiếng còi bắt đầu thổi, mọi người chạy vào sân; phụ nữ đeo tạp dề, cởi ra, và vẫy chúng trên không. Đạn bay xuyên qua cây cối. Những tiếng huýt sáo vang lên. Xe hơi chạy rảo khắp các đường phố. Mọi người quỳ gối, và giơ tay lên. Họ la hét. Họ đã khóc. Tại sao? Bởi vì chiến tranh đã chấm dứt. Và những người may mắn, những chàng trai thân yêu đã vượt biển, sẽ sớm chèo thuyền trở về nhà với họ. Thật là một chiến thắng tuyệt vời! Thật là một thời giờ trọng đại, và hồi hộp cho bất kỳ tấm lòng nào! Thật là một lễ hân hỉ! Đêm hôm đó, mọi người đều rất hài hước, anh chị em có thể bước vào nhà hàng và ăn, và bước ra ngoài và không phải trả tiền, mọi chuyện ắt sẽ ổn thôi. Anh chị em có thể sử dụng chiếc xe của người bên cạnh, điều đó sẽ được thôi. Anh chị em có thể yêu cầu những gì mình muốn, và anh chị em sẽ có thể có được nó. Bởi vì sao? Chiến thắng đã giành được. Các chàng trai đang trở về nhà. Tất cả đã kết thúc.

21 Và tôi đang nghĩ, thưa anh em của tôi, thật tệ khi những cảm giác đó không thể ở lại mọi lúc. Nhưng, đối với Cơ-đốc nhân, sáng nay, chiến thắng đã giành được. Những tiếng chuông vui mừng đang vang lên. Trận chiến đã chấm dứt, giữa Đức Chúa Trời và con người. Chiến thắng đã giành được.

22 Trước khi có thể giành được bất cứ chiến thắng nào, phải trả những cái giá rất đắt. Ôi, thật là giá quá đắt! Và đôi khi chúng rất sâu nặng, và chúng tạo ra những vết sẹo lớn, sự xé đổ. Nhưng, để có núi, chúng ta phải có thung lũng. Trước khi có nắng, chúng ta phải có được mưa. Trước khi chúng ta có thể có ánh sáng, chúng ta phải có ban đêm. Trước khi chúng ta có thể đứng, chúng đã phải sai, hoặc anh em sẽ không bao giờ biết sai là gì.

23 Nhưng để chinh phục và giành chiến thắng trong trận chiến vĩ đại nhất mà mọi người đã thắng, Đấng đã bước ra từ sự Vinh hiển, nhiều năm trước. Và Ngài không tự Mình mang hình dáng của một Thiên sứ. Ngài không đến như là một người vĩ đại nào đó. Nhưng Ngài sẽ chứng minh rằng không cần súng hỏa mai và đạn, và bom nguyên tử, để chiến thắng một cuộc chiến. Ngài mặc lấy chính Ngài trong sự khiêm nhường, như một hài nhi, và được sinh ra trong máng cỏ. Thậm chí không có một chỗ cho sự ra đời của Ngài, khi Ngài đến. Tôi muốn anh em nhìn vào những chất liệu khác nhau của trận chiến, những gì Ngài đã sử dụng.

24 Vậy thì, chủng tộc của A-đam đều ở trong vòng nô lệ. Họ ở đó, không có hy vọng, không có Đức Chúa Trời, không có cơ hội, không có lòng thương xót, không có bất cứ điều gì có thể giúp họ. Những kẻ thù lớn, của những vùng thấp hơn của những người hư mất, đã khiến họ phải im lặng trong bóng tối. Không có lối thoát. Không có ai có thể giúp đỡ. Không thể làm gì được. Nó trông giống như một sự mất mát toàn bộ, hoàn toàn.

25 Nhưng Anh Hùng của chúng ta, Đấng đã bước xuống từ các cổng của sự Vinh hiển, giáng xuống!

26 Vì, không có người nào trên đất có thể làm được công việc đó. Theo cách nói của người đời, tất cả họ đều, ở trong cùng một con thuyền. Chúng ta, tất cả đều, “sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong tội lỗi, đến với thế gian nói dối.” Và không ai trong chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau. Chúng ta đứng bất lực, thất

bại, hỗn loạn trên mọi bàn tay, tất cả đều không đoàn kết. Chúng ta đã không thể tuân giữ luật lệ và lễ giáo, tìm ra điểm yếu của chúng và vân vân, chúng ta không thể làm điều đó. Và có vẻ như toàn bộ nhân loại đã bị tàn phá.

²⁷ Và rồi Ngài đã đến, Ngài đã giáng xuống. Bởi vì, “Ngài đã có lúc ban đầu,” Kinh Thánh nói, “Ngài là Lời.” Ngài là Logos đi ra từ Đức Chúa Trời. Và Logos, ban đầu, là Lời. Và Ngài đã trở thành Lời. Rồi khi Ngài thăng thiên vào ngày Phục Sinh vinh hiển đó, Ngài không chỉ trở thành Lời, mà còn trở thành Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của Lời Chính Ngài. Ôi, thật là vinh quang, Anh Neville! Chỉ suy nghĩ đi! Ngài không chỉ là Lời, mà còn là Thầy Tế Lễ Tối Cao của Lời Chính Ngài. Làm sao chúng ta có thể nghi ngờ điều đó? Làm sao chúng ta có thể bước đến với Ngài mà không tin rằng chúng ta nhận được những gì chúng ta cầu xin? Vì, Ngài là Lời và là Đấng Cầu Thay của Lời! Logos đã trở thành Lời, và Lời đã trở nên xác thịt; và cùng một xác thịt là Lời đó, đã được rước vào sự Vinh Quang, và bây giờ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đang cầu thay, bởi chính Ngài, cho Lời Ngài.

²⁸ Đó là những gì nó cần! Đó là chất liệu mà Hội Thánh đã có. Thật là một vũ khí! Chưa bao giờ có một điều giống như Nó. Ngài là Lời. Và khi Ngài đến, Ngài đã sinh ra trong máng cỏ. Ngài đến để sử dụng vũ khí của t-i-n-h y-ê-u, tình yêu, để chinh phục thế giới; không phải với đạn quân đội, không phải với súng máy và xe tăng. Nhưng Ngài đến theo một cách khác. Ngài đến dưới dạng tình yêu. Ngài là tình yêu của Đức Chúa Trời.

²⁹ Một lần, khi còn bé, tôi đã từng nghĩ rằng Đấng Christ yêu tôi, và Đức Chúa Trời ghét tôi; bởi vì Đấng Christ đã chết vì tôi, nhưng Đức Chúa Trời có điều gì đó chống lại tôi. Nhưng tôi đã nhận biết rằng Đấng Christ là chính tâm lòng của Đức Chúa Trời. “Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất, mà được Sự sống Đời đời.”

³⁰ Bây giờ, trước hết, Ngài đến để chinh phục. Và thứ mà ma quỷ đã đặt trên thế gian là lòng thù hận. Và Ngài đến để chinh phục hận thù. Khi chúng ta giành chiến thắng trong các trận chiến của mình, và vân vân, trong các cuộc chiến của thế giới,

nó luôn để lại, liên tục, một lòng căm thù; bởi vì, những trận chiến kiểu đó là của kẻ thù. Nhưng Đấng Christ đến với tình yêu, để chiến thắng hận thù, để yêu những người không thể yêu thương. Ngài đến với một vũ khí khác. Và Ngài đã tự hạ Mình xuống, “thấp hơn một chút so với các Thiên sứ,” để chịu đựng cái chết, và để nêu gương. Và khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã đi giữa con người.

³¹ Ngài đã chứng minh vũ khí chiến tranh của Ngài, khi Ngài chữa lành người đau. Khi Ngài lấy năm cái bánh nhỏ và hai miếng cá, và cho năm ngàn người ăn, thì Ngài đã chứng minh rằng Ngài có quyền trên mọi nguyên tử mà đã có ở đó. Ngài không chỉ tăng lượng cá, mà Ngài còn làm gia tăng lượng cá nấu chín. Ngài không chỉ biến lúa mì thành những chiếc bánh đó, mà Ngài còn biến lúa mì đã nướng thành những chiếc bánh đó. Điều đó cho thấy rằng Ngài là Đấng Chinh Phục vĩ đại và quyền năng! Ngài không chỉ lấy nước từ giếng, mà Ngài còn hóa nước, thành rượu, từ giếng nước đó. Ngài đã chứng minh rằng Ngài có Quyền năng để chinh phục. Và Ngài đã yêu, và vũ khí của Ngài là tình yêu. Bây giờ hãy để ý.

³² Rồi khi Ngài đã làm điều đó, khi Ngài đứng ngày nọ bên cạnh mộ của La-xa-rơ, và có một người, đã chết, và được chôn đã bốn ngày. Ngay cả những người đã đứng gần, nói, “thậm chí bây giờ anh ấy đã có mùi thối.” Mũi của anh ấy đã lõm xuống, những con sâu da đã bò khắp người anh ta. Và Chúa Jêsus đã đứng đó, như là Đấng Chinh Phục quyền năng, khi Ngài nói với Ma-thê và Ma-ri, khi Ngài đứng đó, “Chẳng phải Ta đã nói với các ngươi rằng, ‘Nếu các ngươi chỉ có thể tin, thì các ngươi sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời’ sao?” Ngài vừa mới nói (khi họ nói, “anh của chúng tôi đã chết,” và vân vân), Ngài phán, “Ta là sự sống lại và Sự Sống! Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Và hễ ai sống và tin nơi Ta, thì sẽ không bao giờ chết. Chẳng phải Ta vừa nói với ngươi rằng Quyền năng Đòi đòi, phước hạnh ấy nằm trong Ta sao?” Ngài không bao giờ chỉ đưa ra một lời tuyên bố, Ngài còn có thể thực hiện mọi điều mà Ngài đã nói, vì Ngài là Đấng Chinh Phục quyền năng.

33 Ở trong Ngài, giữ lại, mạng che bằng xác thịt con người, như một con người, nhưng bên trong không có ai khác ngoài Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng vĩ đại và quyền năng. Ngài có thể tái tạo. Ngài có thể tạo ra những vật mới. Ngài có thể nói, và những gì Ngài cầu xin sẽ được ban cho vào giây phút đó. Nhưng, Ngài đã tự hạ mình xuống, Ngài đã hạ mình xuống. Ngài muốn nêu gương. Ngài muốn trở thành kiểu dáng dẫn của Đấng Chinh Phục, và Ngài đã vậy. Vậy thì, Ngài đã chứng tỏ chính Mình là như vậy.

34 Như tôi vẫn thường nói trong các buổi nhóm của mình, có lẽ điều đó sẽ làm chứng sáng nay, trong nhóm người này, vào buổi sáng Phục sinh đẹp trời này. Một phụ nữ, thuộc một giáo hội nào đó không tin vào việc chấp nhận Huyết của Chúa Jêsus. “Không có sự đổ Huyết, thì không có sự tha tội.” Cô ấy nói với tôi rằng Người chỉ là một đấng tiên tri, một Người tuyệt vời, và tôi đã tôn Ngài làm Thượng Đế. Tôi nói, “Ngài là Thượng Đế. Ngài là Đức Chúa Trời.”

Cô ấy nói, “Anh cố gắng làm cho Ngài quá vĩ đại.”

35 Tôi nói, “Không có lời nào có thể diễn tả được sự vĩ đại của Ngài!” Lưỡi con người không bao giờ diễn tả được!

36 Ngày nọ nói chuyện với một người, một nhà ngoại giao từ Washington, DC, và ông ấy nói, tại một buổi làm chứng nhỏ ở một—một bữa điểm tâm mà chúng tôi đã cộng tác với nhau, ông ấy nói, “Anh Branham, tôi đã là một tín đồ Lutheran suốt cả đời. Nhưng,” ông nói, “một ngày nọ trong khi tham dự một buổi nhóm phục hưng điển hình thuở xưa,” nói, “tôi đã quỳ xuống trước một bàn thờ, và muốn có được một kinh nghiệm với Đức Chúa Trời.” Ông nói, “Và trong khi tôi quỳ gối ở đó...” Vậy thì, đây là một nhà ngoại giao Washington mà thậm chí đã từng phục vụ dưới thời Tổng thống Coolidge. Và khi ông “ngược lên,” ông nói, “tôi đã thấy một khái tượng về Chúa Jêsus.” Ông nói, “Tôi có thể nói thành thạo, chín ngôn ngữ khác nhau.” Ông nói, “Nhưng tôi không thể tìm được một từ nào để nói, trong tất cả chín ngôn ngữ đó.” Ông nói, “Vì vậy tôi chỉ giơ tay lên, và Ngài ban cho tôi một ngôn ngữ mới, để nói chuyện với.” Ông nói, “Tôi đã thật sự nhìn thấy sự Vinh hiển của mặt Ngài.”

37 Người phụ nữ này nói với tôi, chị ấy nói, “Anh Branham, Chúa Jêsus chẳng là gì ngoài một con người, chỉ là một đấng tiên tri.”

Tôi nói, “Ngài là Đức Chúa Trời,’ chị à.”

38 Chị ấy nói, “Anh làm cho Ngài là Thượng Đế, nhưng Ngài không phải vậy.” Vì vậy chị ấy nói, “Trên đường đi xuống, để lần...năm, mộ của La-xa-rơ, Kinh Thánh nói, ‘Ngài đã khóc.’”

39 Tất nhiên, Ngài là tấm lòng của Đức Chúa Trời. Ngài đau khổ như chúng ta đau khổ. Ngài là xác thịt như chúng ta là xác thịt. Ngài đã mang, trong thân thể Ngài, những ước muốn và những điều giống như chúng ta. Tuy nhiên, để trở thành một Cửa Lễ trọn vẹn, Ngài phải làm điều đó. Ngài đã làm. Nhưng tôi đã nói...

Chị ấy nói, “Ngài đã khóc, khi đi xuống mộ của La-xa-rơ.”

40 Tôi nói, “Nhưng, ồ, thưa chị, đúng vậy. Ngài là một Người, khi Ngài khóc. Nhưng khi Ngài đứng đó, bên cạnh ngôi mộ đó, nơi những người chết nằm lặng lẽ; nơi một thi thể thối rữa nằm, phủ khăn ăn lên; khi Ngài phán, ‘Hãy lăn hòn đá đi.’ Ngài đứng thẳng tầm vóc nhỏ bé của Ngài lên, và phán, ‘La-xa-rơ, hãy ra!’ Và một người đã chết, bốn ngày, đã đứng trên đôi chân của mình.”

41 Đó là gì? Sự thối nát đã biết Người Tạo ra nó. Linh hồn biết Chủ của nó. Và ở đó Đấng Chinh Phục vĩ đại quyền năng đó đã chứng minh rằng Ngài có Quyền năng của sự chết, và địa ngục, và mồ mả.

42 Chắc chắn, điều đó làm rung động tấm lòng của chúng ta! Anh em nói về việc đập chảo, và thối còi à? Thế giới phải ở trong một lễ hân hỉ sáng nay, như chưa từng có, tiếng kêu thét và la hét của dân sự Ngài, bởi vì đây là ngày tưởng niệm khi Ngài chiến thắng kẻ thù cuối cùng, và để chúng ta những người bị giam cầm được tự do.

43 Vâng, Ngài là một Người. Đúng thế. Ngài đã chứng tỏ là một Người, và Ngài đã chứng tỏ là Đức Chúa Trời.

44 Một đêm nọ, khi biển lớn, cuồng nộ, mà đã gọi hàng ngàn sinh mạng...Có thể một số bà mẹ ở đây, sáng nay, các con trai của quý vị đã chết trên biển cuồng nộ, họ có thể đã chìm dưới làn sóng trong cánh đồng rộng lớn của thế giới của trận chiến

này. Một số người thân yêu của quý vị nằm ngoài đó, có thể dưới đáy biển.

45 Nhưng một đêm nọ khi Ngài đang nằm trên một chiếc thuyền nhỏ, và sóng nổi trên biển, chòng chành như cái nút chai. Ngài đứng dậy và đặt chân lên cột buồm của con thuyền. Ngài ngược lên Trời, phán, “Hãy yên đi.” Và trước những cơn sóng, Ngài phán, “Hãy lặng yên!” Và vùng biển hùng vĩ đó phẳng lặng như tờ đến nỗi không có một gợn sóng nào. Chắc chắn, Ngài đã vậy!

46 Đúng là Ngài đói như một Người. Khi Ngài xuống núi và Ngài đang đói, nhìn trên cây để tìm thứ gì đó để ăn, Ngài là một Người. Nhưng khi Ngài lấy năm cái bánh ấy và vài con cá, và cho năm ngàn người ăn, thì Ngài còn hơn một Người.

47 Khi Ngài chết cách đây một ngàn chín trăm năm, một ngày kia, bị treo trên thập tự giá, kêu gào thương xót, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi?” Ngài đã chết như một Người. Nhưng một ngàn chín trăm năm trước đây, sáng nay, Ngài đã chứng minh Ngài là ai! Ngài đã đưa ra dấu ấn cuối cùng về chức tể lễ của Ngài khi Ngài phá vỡ các đai của sự chết và địa ngục ra thành từng mảnh, và sống lại từ mồ mả, chiến thắng khải hoàn, “Ta sống mãi mãi! Và, bởi vì Ta sống, các ngươi cũng sống!”

48 Đó là Đấng Chinh Phục! Anh chị em nói về việc giật bỏ tạp dề và vẫy nó à? Người ta nói rằng chúng ta bị điên vì chúng ta hét lên và chúng ta chạy, và chúng ta la lớn và chúng ta hò hét. Họ chưa bao giờ cảm nhận được sự rung động chiến thắng của Thiên đàng, rằng, “Trận chiến đã kết thúc!” Đấng Chinh Phục vĩ đại, quyền năng của chúng ta đã giành được mọi chiến thắng! Ngài đứng một mình, sáng nay, không chạm đến được!

49 Khi Ngài đến thế gian, họ đặt cho Ngài cái tên thấp kém nhất mà họ có thể đặt cho Ngài, như một “kẻ cuồng tín.” Họ gọi Ngài là *Bê-ên-xê-bun*, “chúa quý.” Đúng thế. Ngài đi đến thành phố thấp hèn nhất trên trái đất, Giê-ri-cô, và người thấp nhất trong thành phố phải nhìn xuống để thấy Ngài. Nhưng khi Đức Chúa Trời, một ngàn chín trăm năm trước, đã làm cho Ngài sống lại! Đó là những gì con người đã làm với Ngài. Nhưng, với vũ khí của tình yêu thương, Ngài đã chiến thắng mọi quý dữ.

⁵⁰ Và Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài một Danh trên hết mọi danh trên Trời và đất. Mọi danh trên Thiên đàng đều cúi đầu trước Danh của “Chúa Jêsus”! Mọi Thiên sứ, mọi quốc vương, mọi thứ đều cúi đầu trước Danh của “Chúa Jêsus”! Mọi lưỡi sẽ xưng Ngài, mọi đầu gối sẽ cúi đầu trước Ngài. Và Ngài đã bay lên rất cao ở trên cao, cho đến khi Ngài phải nhìn xuống để thấy các tầng Trời. Đó là Đấng Chinh Phục vĩ đại! Đó là Người đã làm điều đó! Khi Ngài rời khỏi trái đất, sau đó, đem qua chúng ta đã biết, Ngài có chìa khóa của sự chết và địa ngục treo bên cạnh Ngài, a-men, “Đừng sợ, Ta là Đấng đã chết, và sống lại mãi mãi. Và” (và là một liên từ) “Ta có chìa khóa của sự chết và âm phủ, treo ngay tại đây.” Nói về một Đấng Chinh Phục! “Và, bởi vì Ta đã thắng, Ta đã chỉ làm một con đường cái cho các người đi lại.”

⁵¹ Con người bị Thiên đàng từ chối, các đường cái bị đóng lại. Không có đường cái. Nhưng, nơi không có những đường cái, thì Ngài đến để tạo ra một con đường.Ồ, chao ôi! Hàng đầu tiên là những con quỷ của sự nghi ngờ, tiếp theo là thành kiến, tiếp theo là ích kỷ; trái đất này được bao phủ bởi những dòng quyền lực ma quỷ; rồi ốm đau, bệnh tật. Nhưng khi Ngài bắt đầu lên Thiên đàng! Tối qua chúng ta đã thấy Ngài ra khỏi địa ngục, với chìa khóa của sự chết và âm phủ ở bên hông Ngài. Sáng nay chúng ta đang tiếp Ngài lên. Halêlugia! Khi Ngài sống lại, Ngài đã...Ngài đã chiến thắng. Và, khi Ngài đi lên, Ngài đã phá vỡ mọi quyền lực ma quỷ nắm giữ trên con người. Ngài đã lên Cao, và ban các ân tứ cho con người, những ân tứ của Đức Thánh Linh. Đấng Chinh Phục quyền năng! Ngài đứng một mình, sáng nay! Và, giữa Ngài và mọi người tin, là con đường cái phước hạnh cũ của sự thánh khiết mà người công bình sẽ bước đi. Không có một lối thoát nào cả. Chỉ có một đường duy nhất bị cắt xuống từ miền Vinh hiển. Ngài đã để lại những Dấu Chân Đẫm Máu khi Ngài đi qua các hành lang của các thế lực ma quỷ, và tạo một con đường cái cho chúng ta, suốt con đường này. Ngài ngự trên Cao, sáng nay, như Đấng Chinh Phục quyền năng!

⁵² Dân sự Ngài đang có một lễ hôn hỉ. Hàng vạn người trong số họ, trên khắp thế giới, đang hô vang chiến thắng.

53 Tôi đã theo dõi việc gia nhập giáo hội hình thức lạnh lùng cũ kỹ này. Tôi có thể tưởng tượng ai đó đang nói...Tôi sẽ chỉ cho các bạn cách loại bỏ nó.

54 Ở đây, ngay sau khi Thế Chiến thứ Nhất kết thúc, có một thông điệp được gửi đến trên đường tới đây, đến trong một chiếc xe buýt Greyhound. Họ nói, “Tất cả tiếng ồn là gì? Tất cả đó là về cái gì?”

55 Và một người trong số họ nói, “Nhìn đây, tờ báo đây này. Chiến tranh vừa chấm dứt.” Và mọi người đang khóc và la hét.

56 Nhưng một phụ nữ nói, “Ồ, chao ôi, tại sao nó phải kết thúc như thế?” Nói, “Nếu nó có thể kéo dài thêm vài ngày nữa,” nói, “John và tôi đã có thể ngồi trên đường phố dễ dàng.” Nói, “Chúng tôi ắt sẽ đang ngồi ở đó.”

57 Có một người đàn ông đứng ở phía sau quày của xe buýt; đã tóm lấy phụ nữ đó, và gần như ném cô ta qua cửa. Và khi cảnh sát bắt người đàn ông đó, anh ta nói, “Lý do tôi làm vậy,” anh ta nói, “người phụ nữ đó không có ai ở đó để cô ấy quan tâm. Nhưng tôi có hai con trai ở nơi đó.” Anh ấy nói, “Tôi không thể tìm được cảm xúc của mình.”

58 Ô, thưa anh em! Tôi đã có một người cha nơi xa kia. Tôi đã có những người thân yêu nơi xa kia. Đó là điều gì đó đối với tôi, khi Chúa Jêsus đắc thắng. Tôi đã có một người vợ. Tôi có một đứa con nhỏ. Tôi có những người thân yêu. Đấng Chinh Phục vĩ đại, quyền năng đó! Anh em có thể gọi tôi là “thánh quá máu” hoặc “kẻ cuồng tín về tôn giáo,” bất cứ điều gì anh em muốn. Nhưng, khi tôi nghĩ lại cuộc đại chiến đó đã giải quyết xong, cái giá được trả, chiến thắng đã giành được. Chúa Jêsus đã sống lại từ cõi chết, ấn cuối cùng của chức tế lễ của Ngài, rằng mọi chuyện đã kết thúc. Ngài sống, sáng hôm nay, với những chìa khóa của sự chết và âm phủ. Tôi có những người thân yêu ở bên kia ranh giới. Tôi đang ở trên đường cái rộng lớn cũ này, bước tới để gặp họ. Đừng nghĩ rằng tôi điên. Ô, nhưng tôi rất vui sướng vì mọi chuyện đã ổn thỏa! Đó là một công việc đã hoàn tất.

Sống, Ngài yêu tôi; chết, Ngài đã cứu tôi;
 Chôn, Ngài mang tội tôi đi cách xa;
 Sống lại, Ngài xưng công bình cách nhưng
 không mãi mãi;
 Rồi đây Ngài sẽ đến, Ò ngày vinh hiển thay!

⁵⁹ Phép báp-têm xưa đây phước hạnh này của Đức Thánh Linh, để hướng dẫn chúng ta đi lên con đường cái cũ tuyệt diệu này, ôi, Nó thật là vinh quang biết bao! Làm sao tôi có thể xấu hổ về Nó? Tôi đứng với Thánh Phao-lô, sáng nay, nói điều này, “Tôi không hổ thẹn về Tin Lành của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Đó là Quyền Phép của Đức Chúa Trời đối với sự cứu rỗi.” Đó là Quyền năng vượt qua bệnh tật. Đó là Quyền năng trên sự chết. Đó là Quyền năng trên mồ mả.

⁶⁰ Khi vị sứ đồ già, nghiêm nghị đó đi đến cuối đường của mình, và người ta đã đào mộ ông ở ngoài đó, và sự chết đang chĩa vào mặt ông, ông cười thẳng vào mặt nó. Ông nói, “Hỡi sự chết, nọc độc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, sự thẳng của mày ở đâu?” Rồi ông la lớn những lời ngợi khen Đức Chúa Trời, “Nhưng cảm tạ Đức Chúa Trời Đấng ban cho chúng ta sự chiến thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta!”

⁶¹ Đấng Chinh Phục quyền năng nhất mà đã từng sống, Đấng Chinh Phục quyền năng nhất mà đã từng chết, vì Ngài là Đấng duy nhất có thể chinh phục được; chết, và chinh phục chính sự chết, và sống lại trong chiến thắng! Ngài đã chứng minh Ngài là gì. Đó là ẩn cuối cùng của cương vị đấng mê-si của Ngài.

⁶² Và bây giờ, tình cờ, nếu có người nào đó trong tòa nhà này sáng nay, là một thuộc viên giáo hội hâm hẩm, và không biết sự vui mừng của trận chiến được chấm dứt. Nhiều người la lớn, nhiều người vui mừng, nhiều người khóc! Các bạn nói, “Việc gì với họ vậy?” Họ biết đó là sự việc đã hoàn tất. Nó đã chấm dứt hết thấy! Chắc chắn vậy! Chúng ta đang [Anh Branham vỗ tay—Bt.] đánh rầm rầm. Chúng ta đang thổi kèn, và Phúc Âm đang phát ra. Sự vinh hiển và Quyền năng của Đức Chúa Trời được biết. Và đó là một công việc đã hoàn tất, hiệp ước đã được ký kết; vinh hiển thay Đức Chúa Trời, Đấng Christ đã ký nó bằng Huyết của Chính Ngài! Trận chiến chấm dứt. Chiến thắng giành được. Tôi không

bao giờ giành được nó; Ngài đã giành nó! Tôi thật vui mừng về điều đó. Chao ôi!

⁶³ Khi một số chàng trai đó từ nước ngoài trở về, họ nói với tôi, khi con tàu đến New York, vừa khi nó vào bến cảng, họ nhìn qua đó và thấy Tượng Nữ thần Tự do. Là điều đầu tiên các bạn nhìn thấy, nhô lên. Họ đứng dậy, một số họ là những các cựu chiến binh đi khắp khiêng ra trên boong tàu, để họ có thể nhìn thấy nó. Và khi họ bắt đầu nhìn thấy Tượng Nữ thần Tự do đó, họ bắt đầu khóc. Họ đã khóc. Họ không thể kiềm chế được. Người đàn ông to lớn vĩ đại đứng đó, người đàn ông bàn tay to lớn thô ráp, run run và run rẩy. Họ không thể kiềm được cảm xúc của mình. Tại sao? Đó là một biểu tượng của tự do. Ngay sau Tượng Nữ thần Tự do đó, được đặt...là bố, mẹ, những người thân yêu, người yêu, vợ, con, tất cả trên trái đất này có ý nghĩa thân thương với họ, ở ngay đằng sau nó. Và ngay trước khi bước vào, họ đã nhận ra, đó là vùng đất của tự do và là quê hương của những người dũng cảm. Chắc chắn, nó sẽ làm rung chuyển cảm xúc của các bạn, lá cờ cũ đó tung bay. Hãy nghĩ về điều đó, một cựu chiến binh đầy sẹo chiến đấu đang tiến vào bến cảng! Chắc chắn, đó là lúc tuyệt vời.

⁶⁴ Nhưng, ồ, hồi anh em, một trong những buổi sáng này, khi Con Tàu Si-ôn cũ bị gió cuốn đi, và tôi thấy biểu tượng ấy đứng đó, cây Thập tự gỗ ghè cũ kỹ! Trong khi gió thổi qua những ngọn cờ cũ màu xám của nó, khi nó đang di chuyển qua màn sương chết chóc. Thật là một chiến thắng vĩ đại! Tại sao, không lạ gì khi chúng ta không thể kìm được cảm xúc của mình! Điều gì đó đã xảy ra; chúng ta đã trở thành đồng bào. Điều đó hoàn tất.

⁶⁵ Khi họ bắc qua cây cầu tuyệt vời giữa Bắc và—và—và—và Nam Úc, từ Sidney, qua Nam Sidney. Làm thế nào mọi người đã lấy...Ồ, họ đã đi khắp đất nước, để cố gắng tìm một người để làm điều đó. Công việc đó quá tuyệt vời, bởi vì họ nói rằng không ai sẽ làm việc đó. Cuối cùng, một người đến từ Anh nói, “Tôi sẽ làm công việc đó.” Và khi ông ấy xuống đó để làm công việc đó, ông đã kiểm tra mọi bu-lông trong cây cầu. Danh tiếng của ông bị đe dọa. Ông đã kiểm tra tất cả bùn và tất cả mọi thứ đã đi xuống. Ông đã đi khắp nơi, và những gì tốt nhất mà ông có thể tìm thấy;

ông có những máy móc tốt nhất, những nhà hóa học giỏi nhất, những thứ tốt nhất mà ông có thể tìm thấy, xung quanh ông. Và, cuối cùng, khi cây cầu được hoàn thành, và đến ngày mà nó phải được kiểm tra.

⁶⁶ Những người chỉ trích đứng một bên, và họ nói, “Nó sẽ không giữ được đâu. Nó sẽ lung lay. Có quá nhiều cát dưới đó.”

⁶⁷ Nhưng ông đã đào xuống, đào xuống, đào xuống, đào xuống. Ông có sự tự tin. Ông biết rằng mọi thứ đã được thử nghiệm. Và ông nói, “Tôi sẽ tự thực hiện chuyến đi đầu tiên qua, chính tôi.” Và khi ông bước đi qua cầu, trước mặt thị trưởng, ở phía sau như thế; và những đoàn tàu lớn, khoảng sáu chiếc cùng chạy ngang qua, làm rung chuyển cây cầu đó. Người đàn ông vĩ đại đã làm ra nó, đã đi trước đoàn người này, như thế này, “Nếu nó sụp đổ, tôi sẽ sụp đổ với nó.” Nhưng ông đã có sự tự tin.

⁶⁸ Đó là cách mà Chúa phước hạnh của chúng ta đã làm khi Ngài thành lập Hội Thánh của Ngài! Ngài kiểm tra mọi bu-lông, mọi thứ hoạt động trong Nó, vì Nó phải được rửa sạch bằng Huyết! Và một trong những nhà phê bình đã đứng về phía đó, nói, “Cái đám thánh quá máu đỏ, họ sẽ không làm được đâu.” Nhưng một trong những ngày vinh quang này! Đấng Chinh Phục vĩ đại, hùng mạnh này đi trước chúng ta ngày hôm nay, chiến thắng! Hãy để nó rung động, làm những gì nó muốn, Ngài sẽ...Sẽ không có một lần trượt chân trong nó, không nơi nào, vì Ngài đã mở đường, và hoàn thành nó. Chắc chắn vậy!

⁶⁹ Ngày nay chúng ta suy nghĩ về khía cạnh con người, hướng tâm trí của chúng ta vào những thứ của thế gian. Nhưng hãy để tôi nói với anh em một điều, thưa anh em, đừng bao giờ để tôi xấu hổ về Phúc Âm! Ồ, thưa anh em, tôi chỉ là một kẻ lạc hậu, được tái sinh, Đức Thánh Linh đã sinh ra, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Tôi được sinh ra theo cách đó, đó là tất cả những gì tôi hiện có, và tất cả những gì tôi muốn trở thành.

⁷⁰ Một lần nọ, cách đây không lâu, có một cô gái đã tốt nghiệp đại học. Và cô ấy là một cô bé, đáng yêu. Và khi cô ấy trở về nhà, cô ấy đã mang theo một số quan niệm đại học với mình.

71 Và có thể, sáng nay, một số bạn đã có một số quan niệm bên ngoài của mình với bạn. Có thể bạn đã được mang theo, đến nhà thờ, rất nhiều ý kiến của bạn. Ồ, hãy loại bỏ chúng, là điều tốt nhất tôi biết làm.

72 Sau đó cô gái này, khi xe lửa dừng lại phía trước. Cô ấy mang theo một cô gái trẻ, một trong những kiểu người trẻ nghịch ngợm đó, anh em biết, giống như kiểu Elvis Presley. Và khi cô ấy đang đứng đó, ở trên tàu, anh em biết, mẹ cô ấy, ở bên ngoài; một bà già đứng đó, trên mặt bà, có đầy sẹo; vai nhỏ, khom lưng; mặc một chiếc váy hoa nhỏ, một chiếc khăn choàng nhỏ trên vai. Và cô gái nghịch ngợm này đi với cô ấy, cô gái kia, nhìn xuống, và nói, “Ồ, người khốn khổ, già nua xấu xí đó là ai vậy?”

73 Ồ, anh em biết đấy, điều đó đã khiến cô gái xấu hổ vô cùng, cô nói, “Tôi không biết,” bởi vì cô rất ngốc nghếch, và có rất nhiều ý tưởng thế tục trong đầu. Và đó là mẹ ruột của cô.

74 Khi cô xuống tàu, người mẹ già chạy đến, vòng tay ôm cô. Bà nói, “Ồi, con yêu quý, Chúa ban phước cho tấm lòng bé bỏng của con.” Và cô quay lưng lại và bắt đầu bước đi, như thể cô ấy không hề quen biết bà. Cô thấy xấu hổ, vì mẹ cô quá xấu xí.

75 Và thật tình cờ, người soát vé trên chuyến tàu đó, đã biết câu chuyện. Ông đi vòng quanh đó, và đặt tay lên vai cô gái đó, xoay người cô ấy lại trước mặt khán giả đó, nói, “Thật xấu hổ cho cô! Thật xấu hổ cho cô!” Nói, “Tôi đã thấy lúc mà mẹ của cô đẹp gấp mười lần cô.” Nói, “Bà ấy đã...Tôi sống ở vùng lân cận.” Và nói, “Cô còn là một đứa bé, và cô đang ở trên lầu trong chiếc cũi của mình. Và mẹ cô đang phơi quần áo ở sân sau.” Và nói, “Đột nhiên, cái lò bốc cháy, và toàn bộ ngôi nhà chìm trong ngọn lửa. Và khi người mẹ nhỏ của cô chạy lại, và biết rằng cô đang ở trên lầu, trên đó.” Nói, “Họ la hét, và cố gắng tóm lấy bà ấy. Nhưng bà giật lấy những gì mình có, chạy đi, và chạy qua những đám cháy đó, lên tầng trên; và kéo quần áo của bà ấy ra khỏi cơ thể mình, và quấn cô trong đó. Và bà ấy trở lại đây, trở lại qua những ngọn lửa, quấn cô lại. Và bà ngắt đi, trong sân, với cô trong vòng tay của bà.” Và nói, “Bà ấy đã lấy những gì bảo vệ bà ấy, để bảo vệ cô.” Và nói, “Lý do hôm nay cô xinh đẹp, đó là lý do bà ấy xấu xí.

Và, cô muốn nói với tôi, cô sẽ hổ thẹn vì những vết sẹo đó trên mẹ của cô sao?”

Tôi nghĩ hôm nay:

Nếu Chúa Jêsus mang thập tự giá một mình,
 Còn tất cả thế gian đều tự do sao?
 Có một thập tự giá cho mỗi người,
 Và có một thập tự giá dành cho tôi.

⁷⁶ Nếu Chúa Jêsus bị coi là “Bê-ên-xê-bun,” bởi đời này, Ngài bị cười nhạo và chế giễu, và bị treo trên thập tự giá, bị làm sự xấu hổ vì tôi, thì tôi sung sướng hơn khi chịu sỉ nhục về sự thánh khiết của Ngài. Vâng, thưa quý vị. Cứ gọi, “Thánh quá máu!” bất cứ điều gì quý vị muốn gọi, bất cứ nhận xét nào quý vị muốn làm. Điều đó không ngăn cản nó một chút nào. Tôi chỉ hạnh phúc, sáng nay, rằng, trong lòng tôi, Đấng Christ phục sinh đang sống và tế trị. Tôi là một trong những thần dân của Ngài. Tôi tin rằng anh chị em cũng vậy.

⁷⁷ Thời gian của chúng ta bây giờ không còn. Bây giờ là đúng bây giờ, khi chúng tôi nói rằng chúng ta sẽ giải tán. Các buổi nhóm khác sẽ bắt đầu trong khoảng hai giờ, bây giờ, lúc chín giờ ba mươi.

Chúng ta hãy cúi đầu, cầu nguyện, trong giây lát.

⁷⁸ Lạy Cha Thiên thượng Phước hạnh, bốn mươi lăm phút đã trôi qua, Lời đã ra đi. Lòng chúng con vui sướng. Lễ hôn hỉ đang diễn ra; không chỉ là một lễ hôn hỉ cho một ngày, mà là một lễ hôn hỉ cho Đời đời! Trong miền Vinh hiển, các Thiên sứ đang hát. Ôi Đức Chúa Trời, Hội Thánh, chiến thắng khải hoàn, đang ca hát. Những tiếng chuông vui mừng đang vang lên. Những linh hồn đã từng bị kết án tử hình, và chết và đi đến mồ mả của ma quỷ; ma quỷ đã bị chinh phục! Sự chết đã bị chinh phục. Mồ mả đã bị chinh phục. Bệnh tật đã bị chinh phục. Sự mê tín đã bị chinh phục. Ác ý đã bị chinh phục. Hận thù đã bị chinh phục. Sự thờ ơ lãnh đạm đã bị chinh phục. Nghi thức cứng nhắc đã bị chinh phục. Phong cách bản thân đã bị chinh phục. Mọi thứ đều bị chinh phục. Đấng Christ là Đấng Chinh Phục vĩ đại!

Kìa, kìa Đấng Chinh Phục quyền năng, (nhà thơ nói)

Kìa, kìa Ngài trong tầm nhìn rõ ràng,
 Vì Ngài là Đấng Chinh Phục quyền năng,
 Từ khi Ngài xé bức màn làm hai.

⁷⁹ Ngài đã xé tấm màn che giấu con người khỏi Đức Chúa Trời, và bây giờ Đức Chúa Trời ngự giữa con người. Ngài đã xé tấm màn che chắn sự chữa lành của Đức Chúa Trời. Ngài đã xé tấm màn che đó mà che đi ơn phước của Đức Chúa Trời. Ngài đã xé tấm màn đó mà che mất sự vui mừng về Đức Chúa Trời. Ngài đã xé tấm màn che chắn sự bình an của Đức Chúa Trời. Bây giờ bức màn che được xé làm hai. Với Huyết của Chính Ngài, Ngài đã bước đi như một Đấng Chinh Phục! Trận chiến kết thúc, Ngài đã chứng minh điều đó cho chúng con trong sự phục sinh của Ngài. Và bây giờ Đức Thánh Linh là chứng nhân, được ban đến để hướng dẫn chúng con.

⁸⁰ Ôi Đức Chúa Trời Đời Đời, nếu có người nào ở đây sáng nay, mà cứ lần lữa, đi đi lại lại, ra khỏi xa lộ, vấp ngã bên đường; không bao giờ có thể bước ngay ra giữa đường, với những đại anh hùng, những đại anh hùng mà đã giẫm chân giữa đường cái; chúng con cầu nguyện, sáng nay, họ sẽ đầu phục tất cả của họ cho Ngài, và trở ra và tận hưởng chiến thắng vĩ đại này mà Chúa đã sống lại của chúng con đã giành được. Xin nhậm lời, Cha ôi, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Đấng Christ.

⁸¹ Và trong khi chúng ta cúi đầu. Tôi tự hỏi, trong thời điểm này, rằng quý vị có giơ tay lên trước Đấng Christ, và nói, “Lạy Đấng Christ, con biết ơn vô cùng, con sẽ không bao giờ xấu hổ về Ngài nữa. Con chỉ hơi rụt rè.” Xin Chúa ban phước cho bà, thưa quý bà. Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Ồ, chào ôi, những bàn tay đưa lên khắp nơi! “Tôi đã nhút nhát một chút. Tôi đã hầu như xấu hổ. Và tôi thực sự nhìn thấy địa vị của mình bây giờ. Tôi không nên làm điều đó. Tôi nên đứng ra ngay lập tức, đưa ra lời chứng của tôi! Tôi nên hoàn toàn như vậy. Tôi nên nói với mọi người rằng, ‘Tôi được sanh lại.’ Tôi nên nói với mọi người, ‘Tôi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.’ Tôi không xấu hổ về Phúc Âm, vì Đó là Quyền

phép của Đức Chúa Trời đối với sự cứu rỗi. Tôi muốn trở thành một Cơ-đốc nhân tiến bước thực sự. Tôi đã chưa từng. Nhưng, bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, từ sáng Phục sinh này, tôi sẽ như vậy. Tôi sẽ.” Còn người nào khác giơ tay trước khi chúng ta cầu nguyện không? Xin Chúa ban phước cho anh, anh, anh.

⁸² Chao ôi, hãy nhìn vào những sự quyết định kia! Ít nhất hai mươi lăm hoặc ba mươi, ngồi giữa nhóm người nhỏ bé này sáng nay, đã đưa ra quyết định. Từ buổi sáng chiến thắng khả hoàn này, họ đang đi đến, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, đứng ra và không hổ thẹn về Phúc Âm, vì Đó là Quyền Phép của Đức Chúa Trời đối với sự cứu rỗi.

⁸³ Ôi Đức Chúa Trời, như những bàn tay này đã giơ lên, và âm nhạc đang vang vọng trở lại một cách êm dịu trên đường, khi chúng con đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, vì Ngã đã phán, “Ai nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống đời đời.” Họ đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống, bởi vì Ngài đã trở nên sự chết hầu cho họ có thể trở nên Sự sống, qua sự sống lại của Ngài. Ngài đã được tạo ra thấp hơn các Thiên sứ, giáng xuống làm người, đi ra từ Thân thể thuộc linh vĩ đại từ Nơi xa kia, đã trở nên xác thịt và có Huyết, và đã đổ Huyết đó, để Ngài có thể mở ra một con đường trốn thoát cho tất cả chúng con. Rồi không chỉ làm điều đó thôi, (chúng con đọc điều đó trong Kinh Thánh), nhưng Ngài còn chứng minh điều đó, không thể sai lầm, bằng cách làm sống lại từ kẻ chết, và làm cho kẻ chết sống lại khi Ngài còn ở đây trên đất; không chỉ thế thôi, nhưng Ngài cho, Ngài đã làm cho nó trở thành một bằng chứng kếp, như Ngài đã làm với Áp-ra-ham; bây giờ, ngoài điều đó, Ngài đã ban lại Đức Thánh Linh như một nhân chứng. Và chúng con có sự Hiện diện đầy phước hạnh của Ngài với chúng con, và ở trong chúng con, hướng dẫn chúng con, dẫn chúng con vào mọi Lễ thật và Sự sáng.

⁸⁴ Chúng con cảm ơn Ngài vì nhiều bàn tay đã giơ lên, sáng nay, nói rằng, “Bây giờ tôi nhận Đấng Christ là của tôi.” Đức Chúa Trời Ôi, nếu họ chưa bao giờ chịu phép báp-têm bằng nước, tượng trưng cho sự chết, sự chôn cất, và sự sống lại vĩ đại của Chúa phước hạnh của họ, thì xin cho họ trở lại với buổi nhóm sáng

nay, mang theo quần áo và sẵn sàng đi xuống trong hồ nước lạnh giá này. Xin nhậm lời, Cha ôi.

⁸⁵ Xin ban phước cho chúng con. Xin tha tội cho chúng con. Chúng con sẽ dành cho Ngài sự ngợi khen, suốt các thời đại tới. Khi trận chiến kết thúc, khi khói đã tàn hết, và niềm vui đã kết thúc, nơi đôi môi trần thế này, nơi chúng con ca ngợi Ngài với tất cả những gì chúng con có, chúng con sẽ phải có tiếng nói mới, những sinh vật mới, để ca ngợi Ngài. Xin cho chúng con bước vào lúc đó với sự vui mừng. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Đấng Christ. A-men!

⁸⁶ Chúng ta hãy đứng tại chỗ của mình bây giờ?...Đừng quên các buổi nhóm, chín giờ ba mươi. Về nhà, ăn sáng. Hãy đến lại, chúng tôi mong đợi được ở bên anh chị em bây giờ. Và rồi tối nay, hãy nhớ. Chiều nay tôi phải đi vắng, học và cầu nguyện.

⁸⁷ Vì tôi nói cùng anh chị em, rằng, Đấng Christ đang sống, Ngài không chết. Và tôi tin, với tất cả tấm lòng của mình, Ngài sẽ ở ngay trong tòa nhà này đêm nay, để tỏ cho thấy rằng Ngài đang sống, để làm những điều tương tự như Ngài đã làm vào buổi sáng Phục sinh đầu tiên đó và qua hành trình đời sống của Ngài. Nếu không phải vậy, thì tôi đã là một tiên tri giả. Tôi rất vui khi biết rằng trong giờ phút đen tối vĩ đại này mà chúng ta đang sống bây giờ, khi tất cả hy vọng, dường như, đã biến mất; thì Đấng Christ, Vầng Đá vững chắc mà chúng ta có thể đứng vững, tất cả những chỗ đứng khác đều là cát lún trôi. Được rồi.

⁸⁸ Bài hát kết thúc buổi nhóm, ngắn của chúng ta, về *Mang Danh Jêsus Với Anh*. Mọi người, cùng hát bây giờ.

Mang Danh Jêsus với anh,
 Đây ai sống trong lao khổ ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban cho sự vui mừng và...

⁸⁹ Quay lại bên phải, và bắt tay và nói, “Ngợi khen Chúa” với ai đó bên cạnh anh chị em. Ồ, phước cho Chúa...?...

Hy vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Ồ thật diệu dàng!
 Hy vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

⁹⁰ Bây giờ mọi người đều nhìn thẳng theo hướng này chứ? Chúng ta hãy chỉ ca ngợi Ngài. Hãy chỉ giơ tay lên, và nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì đã cứu linh hồn con.” Được rồi, mọi người!

Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì cứu rỗi linh hồn con.
Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì cho con khỏe mạnh.
Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì ban cho con,
Sự cứu rỗi lớn lao của Ngài rất trọn vẹn và
nhưng không.

⁹¹ Thật là một phước hạnh! Anh chị em yêu mến Ngài không? Hãy nói, “A-men.” Ồ, sự... Mọi thứ đã hoàn thành rồi, hỡi các con. Mọi thứ đã kết thúc, không còn trận chiến nữa, không còn chiến tranh nữa, anh chị em không phải làm gì cả; đã xong rồi. Chúng ta chỉ vui mừng! Ồ, chao ôi! Chúng ta hoàn tất, trong Ngài!

...nương vào,
Bình an vượt bao nguy biến khiếp kinh;
Quyết nương, nương vào,
Giờ mà tôi dựa nương Tay Chúa vĩnh sinh.
Ồ, cứ tiến bước vững an lướt đến chốn thiên
đàng,
Giờ mà tôi dựa nương Tay Chúa vĩnh sinh;
Ồ, lối chánh Chúa sẵn ban bước tới thấy huy
hoàng,
Giờ mà tôi dựa nương Tay Chúa vĩnh sinh.
Quyết nương, nương vào,
Bình an vượt bao nguy biến khiếp kinh;
Quyết nương, nương vào,
Giờ mà tôi dựa nương Tay Chúa vĩnh sinh.

Anh chị em là người có thể, và có một chiếc khăn tay, hãy lấy nó ra.

...ồ, nương vào,
Bình an vượt bao nguy biến khiếp kinh;
Quyết nương, nương vào,
Giờ mà tôi dựa nương Tay Chúa vĩnh sinh.

Bây giờ là Kinh Thánh của anh chị em!

Quyết nường, nường vào,
 Bình an vượt bao nguy biến khiếp kinh;
 Quyết nường, nường vào,
 Giờ mà tôi dựa nường Tay Chúa vĩnh sinh.

⁹² Nó là gì? An toàn và bảo đảm, tất cả chấm dứt, tất cả đã xong, trận chiến kết thúc, ấn cuối cùng được mở, Ngài đã thắng thiên. Halêlugia!

Quyết nường, nường vào,
 Bình an vượt bao nguy biến khiếp kinh;
 Quyết nường, nường vào,
 Giờ mà tôi dựa nường Tay Chúa vĩnh sinh.

⁹³ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu về phía cát bụi nơi Đức Chúa Trời đã lấy chúng ta lên, nơi một ngày nào đó chúng ta sẽ lên khỏi bụi đất. Vì, Chúa chúng ta, đã mang từ trong bụi đất, đã đi vào trong bụi đất, để ban cho chúng ta Thần Linh bất tử của Ngài, Ngài đã lên từ bụi đất, và tất cả những ai ở trong Ngài, một ngày nào đó sẽ lên cùng với Ngài, đến các miền phước hạnh.

⁹⁴ Khi chúng ta cúi đầu. Tôi thấy Anh Smith đang ở giữa chúng ta, sáng nay, mục sư của Hội Thánh Đức Chúa Trời; đã gọi cho tôi đêm qua. Anh Smith, mời anh bước ra. Tôi tự hỏi bây giờ, rằng Anh Smith có thể dâng lời cầu nguyện kết thúc không. Khi anh chị em nhanh chóng trở về nhà, và ăn điểm tâm. Hãy trở lại để tham dự buổi nhóm Trường Chúa nhật, và lễ báp-tem, bắt đầu ngay lúc chín giờ rưỡi. Xin chúng ta cúi đầu, trong khi Anh Smith dâng lời cầu nguyện kết thúc.

ĐẮNG CHINH PHỤC VĨ ĐẠI VÀ QUYỀN NĂNG VIE57-0421s

(The Great And Mighty Conqueror)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật Phục sinh lúc rạng sáng, ngày 21 tháng Tư, năm 1957, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org